Woensdag 2 Februari 1944 — DAGBLAD — 61ste Jaargang, No. 4121

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 2.00 per maand [Aruba ƒ 2.50] bij vooruitbetaling
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Reorganisatie van de U. S. S. R.

Krijgt Rusland 16 plaatsen aan de vredestafel?

RUSLAND WORDT GEMENEBEST.

Henry Cassidy seint uit Moskou:
De Sovjet Unie zal van nu af aan bestaan uit 16 afzonderlijke republieken, die elk het gezag hebben om rechtstreeks onderhandelingen aan te knopen met andere landen en eigen leger-eenheden te onderhouden. Dit historisch plan werd gisteravond unaniem goedgekeurd door de Opperste Sovjet (Russisch Parlement) na een debat van vier uren. Het voorstel werd aan de Opperste Sovjet voorgelegd door den Commissaris van Buitenlandse Zaken, Viacheslaff Michailovitsj Molotov, die aan de afgevaardigden mededeelde, dat dit „een nieuwe stap vooruit is in de oplossing der internationaliteitsquaestie" (het probleem der talloze nationaliteiten in de Sovjet Unie) en mogelijk gemaakt werd „door de successen van de Sovjet Unie in haar geheel in de strijd tegen den indringer."

De reorganisatie, waardoor de grondwet van 1936 herzien wordt, geeft elke republiek een eigen Commissariaat van Nationale Defensie en een eigen Commissariaat van Buitenlandse Zaken.

Enig idee van het gevolg der veranderingen werd gegeven door Dr. Johannes Vares, President van de Estlandse republiek, die bij het goedkeuren van het plan verklaarde: „De diplomaten van de nationale republieken zullen in hun werk worden geleid door de algemene beginselen van de Sovjet-diplomatie."

N. M. Ponomerenko, Secretaris van de communistische partij in Wit-Rusland, Alexander Bogomlets, President van de Academie van Wetenschappen van de Oekraïne, de Letlandse Afgevaardigde Wilhelm Lazis en Eustace Paleckis, President van de Lithause Sovjet-republiek, keurden het plan eveneens goed.

De Heer Lazis, Afgevaardigde van Letland, verklaarde, dat de Verenigde Staten nog steeds „het oude fascistische régime" van Letland erkennen. Hij zeide, dat Letlands positie in het buitenland nog niet begrepen wordt niettegenstaande het plebisciet van 1940, waardoor dit land zich aansloot bij de Sovjet Unie. Nikolaï Gretchuka, President van de Oekraïnse republiek, verklaarde, dat „zekere Westelijke naburen van de Oekraïne ongerechtvaardigde eisen hebben ten aanzien van zijn gebied."

Hij vroeg der Sovjet-regering rekening te houden met het verlangen van het volk bij het behandelen van deze quaestie. Ongetwijfeld zinspeelde hij op het Russisch-Pools grensprobleem (Moskou, (AP) 2.2).

DE REACTIE IN WASHINGTON.

John M. Hightower seint uit Washington:
De reorganisatie van de Sovjet Unie in — wat practisch is — een Gemenebest van landen, heeft de Verenigde Staten en andere Geallieerde mogendheden gesteld voor talrijke nieuwe ingewikkelde vragen, die in de diplomatieke kringen om antwoord vragen. Op de voorgrond treedt de vraag hoe de revolutionnaire maatregel van Moskou zal werken ten voordele van de Sovjet om erkenning te erlangen van zijn uitgesproken recht van politiek toezicht op de Baltische Staten — Letland, Littauen, Estland — en andere grensgebieden.

Van zelfs nog meer verstrekkend belang is deze vraag: Zal Rusland thans om 16 plaatsen aan de vredestafel en tenslotte in een na-oorlogse Volkenbond mogen vragen? Zal het intussen [illegible] stem blijven vragen in zulke tij[illegible] internationale commissies als [illegible]opese Adviescommissie, welke [illegible]aar in Londen werd opge[illegible] Ru[illegible]ritse, Noordamerikaanse en E[illegible]en?
mene [illegible]aarover voorlopig algedat, ho[illegible]g schijnt te bestaan is, haar eig[illegible]der 16 republieken gen behan[illegible]landse zaken zal mozoek zal d[illegible]en ervan een verGezant in W[illegible]n Ambassadeur of met een wede[illegible]on te hebben se vertegenwoor[illegible]Noordamerikaan[illegible]in de Russische staten. Men verwacht eerder, dat een gewone Sovjet-ambassadeur in Washington zal worden aangewezen om al deze republieken te vertegenwoordigen, hoewel sommige met speciale belangen in de Verenigde Staten haar eigen diplomaten in Washington zouden kunnen hebben zoals de leden van het Britse Gemenebest.

Zulke verzoeken van de Letlandse, Estlandse en Littause Sovjet-republieken zouden een beslissing kunnen uitlokken in de Noordamerikaanse erkenning van de inlijving dezer onafhankelijke staten in de Sovjet Unie. Er zijn nog gezantschappen van de vroegere regeringen in Washington met een volledige diplomatieke erkenning. In officiële kringen bestaat er geen twijfel over, dat de Russische maatregel wettig is, aangezien de Russische grondwet welke in 1935 werd aanvaard, den republieken een zekere mate van autonomie gaf, ongeveer zoals de staten van de Verenigde Staten van Noord Amerika hebben. (Washington, (AP) 2.2).

WAT MEN IN LONDEN DENKT.

Het plan van de Sovjet Unie waardoor haar 16 onafhankelijke republieken een eigen buitenlandse politiek zullen mogen voeren, werd door sommige kringen in Londen gezien als een gebeurtenis van betekenis, welke grote invloed zal hebben op de rol van Rusland in de na-oorlogse heropbouw van Europa.

Hoewel van officiële zijde geen commentaar geleverd werd neemt men in Londen aan, dat de volgende stap van de Sovjet-republieken zal zijn om erkenning van andere landen te vragen. Indien deze wordt verleend zal waarschijnlijk elk een stem hebben bij de organisatie van de wereld in vredestijd.

In Londen werd opgemerkt dat Molotov bij de voorlegging van het plan verklaarde, dat de verandering „zou dienen als een versterking van het gezag in ons land in de ogen der naties van het Oosten en het Westen." Ook werd opgemerkt, dat Dr. Johannes Vares, President van de Estlandse Sovjet-republiek, bij het goedkeuren van het plan verklaarde: „De diplomaten van de nationale republieken zullen worden geleid door de algemene beginselen van de Sovjet-diplomatie." (Londen, (AP) 2.2).

BESCHULDIGING VAN „IZVESTIA" AAN HET ADRES VAN HET VATICAAN.

Een artikel in het Russische regeringsorgaan „Izvestia", dat door de radio van Moskou werd aangehaald, beweerde het volgende:

„De dienstbaarheid van het Vaticaan aan het fascisme is niet beperkt tot Italië. Het Vaticaan heeft vele fascistische daden van agressie goedgekeurd. Het roemloze aandeel, dat door het Vaticaan genomen werd in Hitlers en Mussolini's avonturen is algemeen bekend, terwijl het Vaticaan zweeg toen Italië Frankrijk in Juni 1940 aanviel. Het Vaticaan heeft thans zijn koers veranderd en predikt de onpartijdige liefde voor alle mensen. Doch het feit blijft bestaan, dat in de grote historische gevechten van vrijheidslievende mensen tegen den vijand van het mensdom het Vaticaan de houding aangenomen heeft van directe steunverlening aan het fascisme" (Londen, (AP) 1.2).

Eddy Gilmore seint uit Moskou, dat de schrijver Dmitri Petrov in het blad „Izvestia" Zijne Heiligheid Paus Pius XII een pro-fascist genoemd heeft en verklaard heeft: „Het is geen wonder, dat de haat voor Hitler en Mussolini thans ook het Vaticaan omvat."

De schrijver zeide: „De Katholieken in Engeland, Amerika, Spanje, Polen en andere landen alsook de Italianen worden overtuigd van het pro-fascistische karakter van de politiek van het Vaticaan. Het Vaticaan heeft de positie aangenomen van een directe medeplichtige van het fascisme."

Het lange artikel van Petrov handelde over de Noordamerikaanse buitenlandse politiek en bevatte enkele opmerkingen ten aanzien van het Vaticaan.

Hij schreef: „De verklaring van den Paus over een gelijke liefde voor alle mensen op de vierde jaardag van de oorlog en op Kerstmis 1943 komt niet overeen met de practische politiek van het Vaticaan, dat niet alleen diplomatieke betrekkingen met Hitler onderhouden heeft, doch Hitler geholpen heeft het Italiaanse volk te wurgen, inbegrepen de Katholieke groepen, die tegen het fascisme gekant zijn, zowel in Duitsland als in Italië."

De schrijver beweerde, dat er een groeiende oppositie is tegen het Vaticaan in Italië en verklaarde: „Het Vaticaan oogst de vruchten van zijn eigen politiek" (Moskou, (AP) 1.2).

[Dat er werkelijk nog mensen zijn, die het Vaticaan en fascisme in één adem durven noemen, verbaast ons niets. Velen verzuimen de feiten onder het oog te zien. Grote wereldleiders als Roosevelt hebben blijk gegeven in het Vaticaan een bolwerk tegen het fascisme te zien. Tot degenen, die de feiten niet onder het oog zien en daardoor tot klakkeloze leugens vervallen, behoort Dmitri Petrov, die 2 bewijzen aanvoert voor zijn stelling omtrent „de fascistische gezindheid des Vaticaans."

Bewijs 1: het Vaticaan heeft gezwegen in Juni 1940 toen Italië Frankrijk aanviel. Hierbij zij verwezen naar de „Acta Apostolicae Sedis" van 6 Augustus 1940, blz. 299, waar een officiële brief van Pius XII staat, gericht aan de Cardinalen, Aartsbisschoppen en Bisschoppen van Frankrijk. Weliswaar bevat deze brief geen rechtstreekse veroordeling, al gaat de Paus zo ver te zeggen, dat Hij op dat moment liever in Frankrijk zou zitten, maar ten eerste is elke agressieve veroveringsoorlog al door wijlen Pius XI veroordeeld in een toespraak tot Franse verpleegsters op 27 Augustus 1935, omdat wie Italië kent, weet, dat toen een Italiaanse aanval allang dreigde, en ten tweede is een rechtstreekse veroordeling een uitzondering, die slechts bij de invasie van enkele landen plaats vond.

Bewijs 2: pas met Kerstmis 1943 is het Vaticaan de onpartijdige liefde voor alle mensen gaan prediken.

Hiertegen zij voor wat Pius XII betreft verwezen naar de Kerstboodschap van 1939 „In questo giorno di Santa", de eerste van een reeks Kerstreden gedurende deze oorlog, waarin reeds 5 maal achtereen dezelfde liefde voor alle mensen gepredikt is: 1939 „de broederschap der mensheid", „misdaden als de agressie tegen een kleine nijvere en vreedzame natie"; „Onze dank voor deze nobele en edelmoedige daad van Roosevelt"; 1940: „Vrede aan alle mensen van goede wil", „onze nuntii bezoeken de Duitse krijsgevangenen in Engeland, de Franse in Italië, de Griekse in Albanië"; 1941: „de verschillen, welke de harmonie tussen de natiën verstoren en breken, maken de lucht rondom Ons drukkend", „Voor de rust der wereld gaan Wij van Bethlehem naar Gethsemane", „zoals Wij tevoren gedaan hebben, richten Wij ons tot al Onze dierbare zonen en dochteren van de wereld"; 1942: „de blijde boodschap tot elk continent"; 1943: „treedt naar voren, Christenen, die verenigd zijt door de bovennatuurlijke band".

Alle uitspraken, waaruit blijkt, dat Pius XII zich, niet sedert 1943, maar sedert 1939, tot Geallieerden en vijanden gelijkelijk richt, dat Hij een voorkeur heeft om Roosevelt bij name in officiële toespraken te huldigen (wat de Paus Hitler noch Mussolini gedaan heeft), terwijl de 4 x 5 Vredespunten kennelijk aanknopen bij het Atlantisch Handvest, waarin de liefde voor alle mensen en natiën, maar gebaseerd op recht, wordt geleerd.

Beide bewijzen van Petrov geven dus blijk òf van gemis aan kennis van de feiten, die geschied zijn en dan deugt de Heer Petrov niet voor zijn vak òf opzettelijke verzwijging en dan is het laster. In beide gevallen gaat de Redactie van „Izvestia", die de klakkeloze leugens even klakkeloos opnam, niet vrij uit — Redactie Amigoe].

Het nieuws van vandaag.

Als een donderslag bij heldere hemel — zó onverwacht — is uit Moskou het bericht gekomen, dat een voorstel van de Russische regering om aan alle Sovjet Republieken een zekere autonomie toe te kennen, door de Opperste Sovjet is aanvaard. Het voorstel van den Russischen Minister van Buitenlandse Zaken, Viacheslaff Michailovitsj Molotov, is dus wet geworden, aangezien de Opperste Sovjet zoveel als een Russisch Parlement is. Elke republiek, die bij de Sovjet-Unie aangesloten is zal voortaan voor haar eigen buitenlandse zaken mogen zorgdragen en haar eigen legereenheden hebben. Dit is dus een decentralisatie van het bestuur der Sovjet Unie, maar wij mogen gerust aannemen, dat elk van deze republieken haar trouw zal moeten betuigen aan het Kremlin, zodat dit niets van zijn huidige macht verliest, integendeel zelfs aan macht wint. De Sovjet Unie wordt nu zoveel als een Gemenebest, waarvan elk der aangesloten republieken een eigen stem zal hebben (zoals de Dominions van Groot Britannië). Wat dit betekent voor de reorganisatie van de na-oorlogse wereld is duidelijk. De 16 republieken van de Sovjet-Unie zijn de volgende:

de Russische S.S. republiek
de Oekraïne
Wit-Rusland
Georgië
Armenië
Azerbaijan
Turkmenistan
Uzbekistan
Tajikistan
Kazakstan
Kirghiz
de Fins-Karelische S.S. republiek
Moldavië
Littauen
Letland, en
Estland.

De laatste vijf zijn in 1940 bij de Sovjet-Unie „gevoegd".

Dit is ongetwijfeld het belangrijkste nieuws van vandaag omdat het van grote invloed zal zijn op de toekomst van Europa en de wereld. Het andere nieuws van vandaag is echter ok interessant.

De Noordamerikaanse troepen zijn namelijk geland bij de atollen van Kwajalein en Roi in de Marshallgroep. Kwajalein is de grootste atol van de wereld en heeft een schitterende ankerplaats voor de vloot. Roi heeft het beste vliegveld van de Marshall-eilanden en beide liggen in het hart van de groep. Noordamerikaanse mariniers en voetsoldaten voerden de landingen uit, terwijl de vloot een zestal overige eilanden in het gebied blijft bestoken.

In het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan worden de luchtaanvallen op Rabaul voortgezet en op Nederlands Nieuw Guinea hebben Nederlandse en Australische troepen een Japanse landing afgeslagen nabij de Eilanden-rivier.

Kingisepp nabij de Russische Estlandse grens is door de troepen van Generaal Govorov veroverd. In Italië hebben Franse en Noordamerikaanse troepen de Duitse Gustavlinie ten Noorden van Cassino doorbroken en ten Zuiden van Rome wordt hard gevochten ter uitbreiding van het strandhoofd. De luchtactiviteit boven Europa was gedurende de laatste 24 uur niet erg groot maar Mosquito's kwamen in de afgelopen nacht toch boven Berlijn om er de alarmtoestand te doen voortduren.

80% WORDT GERED.

Vice-Admiraal Aubrey Fitch, Bevelhebber van de luchtmacht in de Stille Zuidzee, verklaarde, dat het haast ongelofelijk is hoeveel van zijn neergeschoten vliegers gered worden na de Japanners boven Rabaul bestreden te hebben. Hij zeide, dat meer dan 80% van de manschappen, die op zee landen, worden opgepikt en gered. (Een vooruitgeschoven basis in de Stille Zuidzee, (AP) 1.2).

Oorlogsmisdadigers.

Het onderwerp van de bestraffing der oorlogsmisdadigers in actueel op het ogenblik. Mr. J. J. A. Ellis, substituut officier van het Hof van Justitie alhier zal het onderwerp dezer dagen in „Dagblad Amigoe di Curaçao" behandelen. Over dit onderwerp lezen wij in het Belgische sluikblad „La Libre Belgique" o.a. dat „La Libre Belgique" zijn goedkeuring hecht aan de maatregelen die door de Belgische regering te Londen genomen werden, inzonderheid wat de uitbreiding van het Strafwetboek betreft. Het sluikblad schrijft:

Bestraffing Oorlogsmisdadigers.

„Ons volk zal een snelle bestraffing eisen die vooral de hoofdschuldigen zal treffen. Het feit dat de verraders nagenoeg in gelijk getal aan beide zijden van de taalgrens gevonden worden, zal beletten dat de politici de zaak der verraders met deze der rechtvaardige eisen van een taalgroep vermengen.

Het is noodzakelijk dat de wettige Belgische regering te Londen van het ogenblik af der overwinning, niet enkel haar vast voornemen bevestigt de verraders, wie zij ook mogen wezen te vervolgen, doch ook dat de bestraffing vlug geschiede, zodat de politieke atmosfeer van het land niet gedurende maanden, ja zelfs jaren, beladen blijft met zware politieke processen. Het mag niet gebeuren dat ons volk de traagheid van het Gerecht, zou moe worden en het zich in de arena zou werpen om zelf Gerechtigheid te oefenen, en aldus de deur voor allerlei misbruiken en persoonlijke wraaknemingen zou openzetten.

Het sluikblad „La Libre Belgique" geeft in de volgende bewoordingen aan zijn lezers de raad een dossier van de oorlogsmisdaden op te maken:

„De eerste bezorgdheid van al diegenen die onder deze oorlog hebben geleden is dat het uur der zegepraal eveneens het uur der Gerechtigheid zou wezen. Het ligt niet het minst in onze bedoeling de houding af te keuren van de huidige rechtsvoltrekkers die, op levensgevaar, van nu af reeds de erkende verraders uit de weg ruimen. Men mag er zich integendeel over verheugen dat diegenen wier bestaan een voortdurende bedreiging voor de patriotten is, zo vlug mogelijk verdwijnen. Doch er moet niettemin aangenomen worden dat de ontzaglijke meerderheid der zwakheden, daden van verraad en misdaden eerst na het eindigen der vijandelijkheden zal gevonnist worden.

De Geallieerde regeringen hebben besloten aan deze behoefte aan gerechtigheid volledig te voldoen.

In al de klassen der samenleving zullen toestanden moeten geregeld worden. De voorwaarde voor hun rechtvaardige regeling ligt in de snelheid van het onderzoek en van het vonnis. Om die reden moeten de dossiers van nu reeds af in gereedheid worden gebracht. Dit kan gedaan worden, indien iedereen er aan medewerkt. Het volstaat u daartoe, in het diepste geheim en met de grootste voorzorgen, de handelingen gade te slaan van de door u gekende verdachten, doch slechts die feiten aan te tekenen waarover gij volstrekt zeker zijt en waarover gij op het gegeven ogenblik getuigenis kunt afleggen. De verdenkingen en twijfelachtige beschuldigingen moeten afzonderlijk geklasseerd worden. De menigvuldigheid der in gereedheid gebrachte getuigenissen en de juistheid der documenten zullen een vlug samenstellen der dossiers mogelijk maken, waaruit nauwkeurige en erkende beschuldigingen zullen volgen. Deze gerechtigheid, waaraan allen zullen hebben deelgenomen, zal de beste waarborg zijn voor haar integriteit. Aldus zullen de onrechtvaardigheden van een persoonlijke wraak en het schandaal van ongestrafte misdrijven eveneens vermeden worden.

* * *

In het Londense „Vrij Nederland" staat een vraaggesprek met Mr. Dr. J. M. de Moor, die Nederland vertegenwoordigt in de Commissie der Verenigde Landen ter onderzoeking van oorlogsmisdaden, en thans President van de Nederlandse rechtbank in Londen is, alsmede voorzitter van de Buitengewone Raad voor de scheepvaart. Hieruit citeren wij:

Dr. de Moor zei ons, dat hij omtrent de speciale taak van de Commissie nog niets anders kon mededelen, omdat deze nog niet in détails vast stond. Wel was hij bereid ons enige algemene, persoonlijke gedachten te geven over het vraagstuk van de bestraffing van oorlogsmisdadigers, dat door de Drie Mogendheden Conferentie te Moskou nogmaals naar voren is gebracht.

„De instelling der Commissie", zeide Dr. de Moor, „toont aan, dat er nu practische voortgang komt óók in de regeling van hetgeen er zal moeten geschieden met hen, die zich in deze oorlog aan ergerlijke misdaden en wreedheden hebben schuldig gemaakt. En dat is zeer gelukkig. De bedoeling van de bestraffing van oorlogsmisdadigers is immers, zoals Lord Cecil in zijn rede op 7 October 1942 in het Hogerhuis zo terecht gezegd heeft, drieledig, nl.:

(a) Bevrediging van het geschokte rechtsgevoel van de gehele beschaafde wereld, en in het biezonder van de bevolkingen van de bezette gebieden;

(b) afschrikking van hen, die zich opnieuw zouden willen schuldig maken aan oorlogsmisdrijven en

(c) herstel van de eerbied voor recht en wet in het algemeen.

„Wanneer men deze doeleinden goed in het oog houdt", aldus Dr. de Moor, „dan komt deze gehele materie op een breder plan, en ziet men haar mede als een begin van een onmisbaar deel ener nieuwe internationale orde. Ik kan mij een toekomstige staten-organisatie tot handhaving van een internationale rechtsorde op de duur niet volledig denken, wanneer het daarin niet mogelijk zou zijn diegenen te dagvaarden, te straffen en onschadelijk te maken, die zich tegen die orde verzetten, misdrijven tegen de internationale gemeenschap plegen en bijvoorbeeld nieuwe oorlogen zouden willen voorbereiden.

„Ten aanzien van de bestraffing van oorlogsmisdadigers huldigde men aanvankelijk veelal de mening, dat deze in haar geheel door een internationaal strafgerechtshof zou moeten geschieden, hetgeen echter aanleiding zou geven tot grote technische moeilijkheden. Gelukkig is men thans in deskundige kringen vrij algemeen tot de overtuiging gekomen, dat het overgrote deel der oorlogsmisdadigers veel beter door nationale rechtbanken kan worden berecht. Ook de Declaratie van Moskou spreekt zich zeer duidelijk in die richting uit.

„Daarbij zal de thans ingestelde Commissie een belangrijke rol kunnen spelen als centrale internationale verbindingsschakel.

„Voor men tot de instelling van het orgaan kwam, is er reeds heel wat voorbereidende arbeid verzet, terwijl er ook nog veel gebeuren moet, alvorens men tot positieve resultaten zal kunnen komen.

„Naast de officiële instanties hebben vooral een tweetal semi-officiële instellingen, de 'International Commission for Penal Reconstruction and Development', te Cambridge, en de 'London International Assembly', hier in Engeland, sedert 1941 in enige van haar sub-commissies het vraagstuk van de

bestraffing van oorlogsmisdadigers van alle kanten bestudeerd en dienaangaande uitvoerige adviezen uitgebracht.

„Middelerwijl hadden de steeds toenemende wreedheden, die zowel in Europa als elders tijdens de oorlog zijn bedreven, de Regeringen der negen Continentale Mogendheden gebracht tot de bekende Declaratie van St. James van 13 Januari 1942, waarbij de bestraffing der oorlogsmisdadigers door middel van georganiseerde rechtspraak tot een der voornaamste oorlogsdoeleinden werd verklaard.

„Op 7 October 1942 werd dit onderwerp uitvoerig besproken in het Hogerhuis. Daarbij werd een door alle Geallieerden zeer gewaardeerd Anglo-Noordamerikaans voorstel bekend gemaakt op de 'kortst mogelijke termijn' een 'United Nations Commission for the Investigation of War Crimes' in te stellen, welke, volgens de aankondiging, tot eerste en voornaamste taak zou hebben 'het bewijsmateriaal betreffende gepleegde oorlogsmisdrijven te verzamelen en de nodige stappen te nemen om de betrokken misdadigers voor den rechter te brengen.'

„In Amerika legde President Roosevelt diezelfde dag een gelijkluidende verklaring af.

„In de zitting van het Hogerhuis kwam tevens ter sprake, dat het wel nodig zou zijn de bevoegdheid der nationale rechtbanken uit te breiden, teneinde met succes de grote meerderheid der oorlogsmisdrijven door de nationale rechtbanken der Geallieerden te kunnen doen berechten. Aldus zou het mogelijk worden misdrijven in landen van de As-Mogendheden gepleegd tegen bijvoorbeeld een Engelsman, een Pool, een Nederlander, of een Belg, te brengen voor Engelse, Poolse, Nederlandse of Belgische Gerechten. Een dergelijke regeling zelfs met terugwerkende kracht, werd internationaal-rechtelijk algemeen geoorloofd geacht, en ook niet in strijd met de oude regel 'nulla poena sine praevia lege.' 'Geen straf zonder dat het betreffende misdrijf te voren reeds bij de wet strafbaar is gesteld'. Het zou hier immers slechts gelden een regeling van formeel niet van materieel strafrecht. En alleen voor het laatste geld het 'sine praevia lege' beginsel.

„De misdrijven, waar het hier in hoofdzaak om gaat, zijn volgens de wetboeken van practisch alle landen (inclusief Duitsland) reeds strafbaar.

„Bij dit alles is het van biezondere betekenis dat de uitlevering der verdachten reeds plaats vindt bij, of wordt gesteld als één der voorwaarden van de wapenstilstand. Mede doordat men dit na de vorige oorlog over het hoofd heeft gezien, is toen de bestraffing der oorlogsmisdadigers op niets uitgelopen en tenslotte in Leipzig tot een volkomen fiasco geworden. Een herhaling hiervan moeten wij thans tot elke prijs voorkomen. Tijdige en grondige voorbereiding is daarvoor een eerste vereiste.

„Al kan de Nationale Geallieerde jurisdictie met de United Nations Commission als internationale schakel ons op deze wijze reeds heel ver brengen", aldus vervolgde Dr. de Moor, „toch zal voor een aantal gevallen o.a. die der voornaamste schuldigen, een Internationaal Strafgerechtshof (voorlopig natuurlijk intergeallieerd) uiterst gewenst blijven, terwijl het bestaan van een dergelijk orgaan, gelijk al gezegd, ook voor de toekomstige wereldorganisatie van grote betekenis zou kunnen zijn. De invoering er van zou ook geheel liggen in de lijn van de grote tradities van Grotius en Van Vollenhoven.

„Wel bezaten wij ook reeds vóór deze oorlog een Internationaal Gerechtshof, in het Permanente Hof van Internationale Justitie te 's Gravenhage, doch dit had geen bevoegdheid in strafzaken, en was in het biezonder bedoeld als een instituut ter oplossing van geschillen tussen Staten.

„Alleen Staten kunnen als partijen voor het Permanente Hof te 's Gravenhage verschijnen, en deze waren alleen dan verplicht zich aan deze jurisdictie te onderwerpen, indien zij zich daartoe te voren speciaal hadden verbonden.

„Een Internationaal Strafgerechtshof daarentegen zou, indien men ten minste in deze het te Wenen in 1926 aangenomen ontwerp van de 'International Law Association' zou volgen, zowel voor Staten als voor personen dwingende bevoegdheid hebben, met het recht deze ook straffen op te leggen.

„Indien men na deze oorlog enerzijds tot een uitbreiding van de bevoegdheid van het Permanente Hof van Internationale Justitie zou kunnen komen, en de rechtspraak er van bindend zou willen verklaren voor alle rechtsgeschillen, anderzijds een Internationaal Strafgerechtshof, als boven bedoeld, zou instellen, dan zou er althans naar mijn persoonlijke mening", aldus besloot Dr. de Moor, „een belangrijke stap voorwaarts zijn gedaan op de weg naar een werkelijke internationale rechtsorde, die voor het behoud van de vrede, van zo grote betekenis is. In deze ingewikkelde materie, heeft ook de bestraffing van oorlogsmisdadigers, op de basis van een werkelijke rechtspraak, haar plaats; en wij hebben ook daarom thans krachtig voort te werken, aan de voorbereiding daarvan".

Hiermede vervullen wij den droeven plicht kennis te geven van het overlijden van den Heer

BAREND KLIP

in leven Gezagvoerder K.N.S.M.

Teraardebestelling 3 Februari 10.30 u. v.m. van het St. Elizabeth-Gasthuis naar het Protestantsche kerkhof, Roodeweg.

Hoofdagentschap K.N.S.M.

Curaçao.

BEGRAFENIS S. F. KEKEM.

Gistermiddag werd onder overgrote belangstelling het stoffelijk overschot ten grave gedragen van den zo diep betreurden Heer Sippo Frans van Kekem, chef van de Afdeling Personeel van de C.P.I.M. Sedert 1928 was de Heer Van Kekem werkzaam in het grote oliebedrijf op Curaçao en zijn grote verdiensten kwamen vooral tot uiting bij zijn benoeming in 1940 tot Chef van de Afdeling Personeel.

De Heer Van Kekem had ook een grote belangstelling voor vele dingen buiten zijn eigenlijke werk om. Op sociaal en sportgebied was hij zeer werkzaam. Hij was ook een der weinigen van Emmastad die vriendschap zocht en vond met vele vrienden in Willemstad. Hij was gezien en geacht door vele mensen ook buiten zijn eigen omgeving.

Een zijner grote verdiensten voor zijn medemensen was ook de oprichting van „Comité Nederland", waarin hij een ruim aandeel had.

Moge de belangstelling getoond bij de begrafenis een troost zijn voor zijn diepbedroefde kinderen in het weten, dat een bemind en geacht man is heengegaan.

Hij ruste in vrede.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **St. Thomas Kring:** Zondagavond a.s. 19 uur feestavond voor de leden van de Sint Thomaskring op het landgoed Habaai.

CENTRO SOCIAL CATOLICO IS JARIG.

Heden is het drie jaar geleden, dat Centro Social Catolico werd opgericht. Centro Social Catolico is er in de drie jaren van zijn bestaan in geslaagd een centrum te worden van vele verenigingen in de parochie van Pietermaai en ook ver daarbuiten. Vooral op het gebied van de bevordering van de goede nabuurschap met de omliggende landen is het Centro zeer actief geweest. Talrijke herdenkingen hadden er plaats en vele goede woorden werden gesproken en banden gelegd, die Curaçao nu en in de toekomst veel heil zullen brengen.

Het is feest voor Centro Social Católico heden en ook vóór alle leden. Want dit is een feit, dat alle leden steeds met lof spreken over het Centro. Centro Social Catolico heeft zich een plaats veroverd in het Curaçaose gezelschapsleven. Het is te hopen, dat het driejarig kindje moge uitgroeien tot een volwassen, krachtigen man, die veel zal mogen en willen medewerken aan de sociale en culturele ontplooiing van Curaçao. Het is te hopen ook, dat Centro Social Catolico de politiek der goede nabuurschap zal blijven volgen, opdat het deel moge hebben in het verkrijgen van de juiste plaats van Curaçao in de rangorde der Caraïbische landen.

Op Vrijdag 4 Februari zal er een heildronk gehouden worden in de zalen van Centro Social Catolico.

Tevens zal het nieuwe bestuur dan in functie treden. Zoals men weet bestaat het bestuur uit de volgende Heren:

Elias A. Römer Voorzitter; Victor Maduro Onder Voorzitter; C. W. F. Davelaar Secretaris; Jacobo Suares Penningmeester; Edmundo Maduro, Henry Pereira en Frank Pietersz leden.

Het moge Centro Social Catolico goed gaan in het vierde levensjaar.

DICHTE ROOK VERBODEN.

In Naam der Koningin! De Gouverneur van Curaçao overwegende, dat het noodzakelijk voorkomt bepalingen in het leven te roepen teneinde rookverspreiding in het eerste- of stadsdistrict en de haven op het eiland Curaçao tegen te gaan, heeft na verkregen goedkeuring van de Koloniale Raad en gelet op de tweede zinsnede van artikel 50 van het Regeringsreglement van Curaçao vastgesteld onderstaande verordening. Aldus is de aanhef van een landsverordening, die op 7 October 1932 door Zijne Excellentie Gouverneur Bartholomaeus W. Th. van Slobbe werd vastgesteld en die, om er toch zoveel mogelijk rechtbaarheid aan te geven, officieel werd afgedrukt in het Nederlands, Engels en Papiaments.

Nu na 12 jaar kan gerust gezegd worden, dat er niet veel terecht is gekomen van dit rookverbod. De Otrabandisten hebben vooral dezer dagen alle ochtenden roet op tafel voor ontbijt en des avonds vleien zij zich ter ruste in een roetbed. Alles wat men aanpakt is met roet besmeurd. Handen en gezicht worden vies en vettig door de verboden rook, want niet alle rook is verboden, doch slechts de „dichte rook."

Artikel I van dit rookverbod luidt immers aldus: „Het is verboden op het eiland Curaçao binnen het eerste of stadsdistrict, zomede in de haven, uit aldaar aanwezige gebouwen, opstallen, werktuigen of vaartuigen dichte rook te laten verspreiden. Onder „dichte rook" wordt in deze verordening verstaan rook waar men niet doorheen kan zien op het ogenblik, dat hij de schoorsteen of pijp verlaat.

Dus rook, waar men niet doorheen kan kijken, is verboden.

Nu is het wel voor den eenvoudigen burgerman duidelijk, dat die dichte rook niet verboden werd, omdat men er niet doorheen kon kijken. Want er zullen weinig Willemstedelingen zijn, die er liefhebberij in zullen hebben door rook te kijken.

Men wil de de wereld om zich heen nog wel eens door een gekleurde bril bekijken, maar de mensen om ons heen te bezien door rook heen, is een Curaçao brein en om het breed te nemen in een Caraïbisch brein nog wel niet opgekomen. Ook de Koloniale Raad van 1932 zal wel niet de bedoeling gehad hebben rookkijkers te beschermen. Soest men over de reden van dit „dichte rook" — verbod na en raadpleegt men wijze lieden, die op rijpe leeftijd het jaar 1932 medemaakten, dan komt men tot de conclusie, dat deze term „dichte rook" gekozen werd, omdat dichte rook het eerste waarneembaar teken was van de roetplaag. De mensen van 1932 hadden ook last van roet en wilden daar een eind aan maken. De zaak kwam uiteindelijk in de Koloniale Raad en werd aangenomen. De naleving van dit dichte rookverbod — werd vervolgens uitsluitend gelegd in handen van een commissie, die vol ijver aan het werk toog. Er moest natuurlijk een teken zijn, waaruit te concluderen viel, dat er roet was of zou komen en zo kwam men aan de „dichte rook".

„Dichte rook" schijnt een samenstelig te zijn van talloze vaste vette deeltjes, die de onaangename gewoonte hebben door de wind uiteikaar gedreven te worden en dan vervolgens — als de wind in de verkeerde richting staat — zich vast te hechten aan alles wat dood en levend zich in de omgeving bevindt. Dus zodra men dichte rook ziet, die traag uit de diverse pijpen gulpt, dan weet men, dat er roet gaat komen. De commissie kreeg dus een duidelijk waarneembaar teken, om de oorzaak van de roetplaag te ontdekken. Men zag een pijp met dichte rook, pik, ik heb je en de maatregelen werden genomen. De commissieleden behoefden niet in ketelpakken door de Willemstadse huizen en straten te kruisen op zoek naar roet, Neen ten hoogste de blik opwaarts gericht en de roetmaker werd ontdekt.

De commissie werd zoals gewoonlijk heel deskundig samengesteld bestaande uit de technisch ambtenaar bij het Stoomwezen; de technisch ambtenaar chef van de Gouvernementswerkplaats en de machinist bij de Landswatervoorzieningsdienst op Curaçao. De Commissie kreeg alle mogelijke volmachten, waarschijnlijk nog een mooie toespraak van den Gouverneur en daar begon de roetplaag. De commissie begaf zich in het rijk van de commissies en hield zich dood. De Willemstedelingen hadden een roetcommissie en behielden hun roet. Nu 12 jaar later lopen de Otrabandisten nog in witte pakken met door roet bekrente zitvlakken; met vettige handen en door smeer bezoedelde gelaten, Men staat op in roet, leeft in roet, eet in roet, ademt in roet, drinkt in roet en gaat in roet naar bed.

Commissieleden van de roet, speurt van uw verre oorden en richt uw kijkers op de pijpen met de dichte rook, Want Otrabanda heeft roet, is een en al roet.

Het komt van de dichte rook.

WERELDNIEUWS

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

Na de vijandelijke weerstand gebroken te hebben veroverden de troepen van het Leningrad-front op 1 Februari de stad Kingisepp.

In voortzetting van hun offensief ten Noorden en Zuiden van Kingisepp veroverden zij stormenderhand meer dan 50 plaatsen, waaronder 30 grote en de spoorwegstations Valgovitsj, Koskolovo, Letnyaya en Tugany.

Ten Zuid-Westen en Zuiden van de stad Lyuban overkomen onze troepen de kunstmatige vijandelijke hindernissen op de woudwegen. Zij kwamen al vechtende vooruit en veroverden verschillende bewoonde plaatsen en het spoorweg station Novinka (56 kilometer ten Westen van Lyuban).

Ten Westen van Novgorod bleven onze troepen offensieve gevechten leveren waarbij zij meer dan 30 plaatsen veroverden waaronder 20 grote.

Ten Westen van Novosokolniki leverden onze troepen offensieve gevechten en veroverden zij verschillende plaatsen.

Op 31 Januari ontwrichtten of vernielden onze troepen aan alle fronten 74 Duitse tanks. 19 Vijandelijke vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten of door het afweervuur." (Moskou, (AP) 1.2).

ARGENTIJNSE AMBASSADEUR IN DE V.S. AANGEKOMEN.

De Argentijnse Ambassadeur Adrian Escobar is om 16.20 uur per vliegtuig op het nationale vliegveld aangekomen. Escobar volgt Felipe Espil op, die tegen het einde van het vorig jaar door de Argentijnse regering werd teruggeroepen tijdens de diplomatieke crisis tussen de Noordamerikaanse en Argentijnse regeringen. (Washington, (AP) 1.2).

Met groote blijdschap en dank aan God geven wij kennis van de geboorte van onzen zoon

Franklin

DE HEER EN MEVR. E. J. BOELHOUWERS-FRANKEN

Oranjestad San Pedro Hospitaal
Aruba 30 Januari 1944

Buitenland.

ROOSEVELT OVER DE VERRICHTINGEN.

President Roosevelt verklaarde op een persconferentie, dat de Noordamerikaanse verrichtingen in de Marshall-eilanden blijkbaar goed gaan en dat zij de volledige nederlaag der Japanners en de opmars naar Tokio zelf ten doel hebben. Hij zeide, dat deze troepen zich in Westelijke richting voortbewegen in samenwerkin met hun bondgenoten die uit Brits Indië en Birma naar het Oosten opdringen.

In een formele verklaring zeide hij: „Niemand in Brits Indië of waar ook in Azië zal de aanwezigheid aldaar van de Noordamerikaanse strijdkrachten verkeerd opvatten als men gelooft zoals wij, dat hun taak is de nederlaag van Japan tot stand te brengen zonder welke er voor ons geen kans kan zijn de vrijheden waarvoor wij strijden te genieten en uit te breiden." (Washington, (AP) 1.2).

„DE STRIJD DUURT VOORT".

Het Duitse nieuwsagentschap Transocean deelde mede, dat Admiraal Sjimada, de Japanse Minister van Marine, voor de landdag heeft verklaard, dat de strijd in de Marshall-eilanden voortduurt en „van buitengewone hevigheid" is. Hieraan voegde hij toe: „De verbindingen met dat gebied zijn niet al te best. In tegenstelling tot andere gebieden bereikt het nieuws uit de Marshall-eilanden ons slechts traag. Daarom kan ik niets toevoegen aan hetgeen gisteren reeds werd bekend gemaakt" (New York, (AP) 1.2).

JAPANSE AANVAL OP NEDERLANDS NIEUW GUINEA AFGESLAGEN.

In voortzetting van hun daglichtaanvallen op de Japanse bevoorradingsbasis Rabaul op het eiland Nieuw Britannië, hebben Geallieerde vliegers nog 23 vijandelijke vliegtuigen neergeschoten. Bij hun laatste aanval op de Japanse installaties brachten de Geallieerde vliegers het totaal der vijandelijke vliegtuigen welke zij in de maand Januari vernielden, op 550 Andere Geallieerde vliegers, die hun bases op de Salomonseilanden hebben, boorden een vijandelijk koopvaardijschip in de grond en zetten een torpedojager en twee andere koopvaardijschepen in lichterlaaie. **Intussen hebben Nederlandse en Australische grondstrijdkrachten op Nederlands Nieuw Guinea een vijandelijke landingspoging afgeslagen.** De Geallieerde grond**troepen doodden 60 vijandelijke soldaten toen een kleine landingsstrijdmacht Maandag in schuiten aan land trachtte te komen in het gebied van de Eilanden-rivier, op 200 kilometer ten Noorden van de grens tussen Nederlands Nieuw Guinea en Papoea. 4 Van de 8 vijandelijke schuiten werden vernield door de Geallieerde eenheden.** Op Nieuw Guinea hebben Australische troepen voorts in hun opmars door de Ramu-vallei naar Madang drie dorpen veroverd. De Noordamerikanen van het 6e leger, die hun stellingen bij Saidor uitbreiden, hebben nog 43 vijandelijke manschappen gedood.

TOKIO IS NOGAL ACHTER MET DE TIJD.

De radio van Tokio maakte bekend, dat Hans von Moltke, „de Duitse Ambassadeur in Spanje", den Spaansen Minister van Buitenlandse Zaken, Graaf Jordana, ervan verzekerd heeft, dat Duitsland bereid is de nodige materialen aan Spanje te leveren ingeval de anti-as landen de verzending van deze materialen naar Spanje stopzetten.

Het Noordamerikaanse Bureau voor Oorlogsvoorlichting tekent hierbij aan, dat Von Moltke, die tot Ambassadeur van Duitsland in Spanje benoemd werd in Januari 1943, op 22 Maart daaraanvolgende overleed bij een operatie (New York, (AP) 1.2).

CHURCHILL BIJ DEN KONING.

Premier Winston Churchill gebruikte Dinsdag het noenmaal met Zijne Majesteit Koning George ten Buckingham-Paleize (Londen, (AP) 1.2).

POLITIEK IN ITALIË.

Relman Morin seint uit Bari:

Graaf Carlo Sforza, de alombekende politieke uitwijking en tegenstander van het fascisme beschuldigde de vertegenwoordigers der Britse en Noordamerikaanse regeringen in Italië ervan het congres der politieke partijen in Italië waarbij men het aftreden van den koning eiste „van alle betekenis te hebben beroofd."

Sforza herinnerde eraan, dat de Geallieerden de vorige maand de bijeenkomst der politieke partijen geheel verboden hadden.

Thans werd aanvankelijk vergunning gegeven voor een bijeenkomst van drie dagen, mits men tegen onlusten zou waken. De gebeurtenissen op de bijeenkomst zouden per radio worden uitgezonden, zo zeide Sforza, maar op het laatste ogenblik, nadat de afgevaardigden uit verschillende delen van het bevrijde Italië reeds bijeengekomen waren, werd de toegestane tijd beperkt tot twee dagen en werd het uitzenden van de redevoeringen door de radio verboden. Er werd geen reden voor opgegeven. De Italiaanse overheden zeiden, dat de order kwam van Generaal Alexander. Als gevolg daarvan zal het Italiaanse volk nooit te horen krijgen wat er besproken werd, aangezien er geen nieuwsbladen zijn en er geen uitzending door de radio plaatsvond. Of het zal maanden duren voordat men de positie van het congres ten aanzien van den koning leert kennen. (Bari, (AP) 1.2).

GEALLIEERD COMMUNIQUE VAN ALGIERS.

'Te land: De Noordamerikaanse en Franse troepen van het 5e leger rukten verder voort naar het Westen in de bergen ten Noorden van Cassino en hebben thans de Gustav-linie aan een front van verschillende kilometers doorbroken. In de sector van Anzio vinden felle gevechten plaats. De Britse en Noordamerikaanse troepen blijven in sommige gebieden voortgang maken. Patrouilles van het 8e leger zijn actief langs het gehele front.

In de lucht: De olie-raffinaderij te Triëst werd in de nacht van 31 Januari op 1 Februari aangevallen door onze nachtbommenwerpers. Gisteren beperkte het weer de luchtverrichtingen, doch een strijdmacht van middelzware bommenwerpers viel het wegenkruispunt te Albano aan. Het spoorwegstation San Valentino werd door lichte bommenwerpers aangevallen. Aan de Dalmatische kust werd de scheepvaart aangevallen door gevechtsbommenwerpers. 5 Vijandelijke vliegtuigen werden vernield. Geen onzer toestellen wordt vermist." (Algiers, (AP) 2.2).

LANDINGEN IN DE MARSHALL-GROEP.

Noordamerikaanse troepen zijn geland nabij Roi en Kwajalein in de Marshall-groep en hebben er strandhoofden gevestigd. In een communiqué van Admiraal Chester W. Nimitz werd gemeld, dat de Japanners krachtig weerstand bieden, doch dat volgens de eerste inlichtingen de verliezen tot nu toe middelmatig zijn. Dit is de eerste maal, dat een inval is gedaan op Japans gebied, dat in het bezit van Nippon was vóór de aanval op Pearl Harbor. Reeds een kwart eeuw zijn de Japanners bezig de eilanden te versterken. Admiraal Nimitz zeide, dat de 4e divisie onder bevel van Generaal-Majoor Harry Schmidt is geland in het gebied van het eiland Roi en dat de 7e divisie infanterie onder bevel van Generaal-Majoor Corlett is geland in het gebied van het eiland Kwajalein.

Het operatie-plan is blijkbaar om de licht verdedigde eilanden nabij Kwajalein en Roi te nemen en dan de sterktepunten op de atollen op te ruimen alvorens deze te veroveren. Kwajalein heeft een schitterende haven met bases voor watervliegtuigen en duikboten. Roi heeft waarschijnlijk het beste vliegveld van de Marshall-eilanden.

De landingen werden gedekt door een voortdurend hevig luchtbombardement op de gehele Marshall-groep door vliegtuigen van vliegdekschepen, gesteund door vlootstrijdkrachten.

De Noordamerikanen hebben toegeslagen in het hart van de Archipel, zowel van aardrijkskundig als strategisch standpunt bezien.

Veteranen van de strijd op de Gilbert-eilanden en op Attu leiden de invasie van de Marshall-eilanden. Vice-Admiraal R. A. Spruance, de nieuwbenoemde Bevelhebber van het strijdgebied in het centrale deel van de Stille Oceaan, leidt de verrichtingen in de Marshall-eilanden. Schout-bij-Nacht Richmond Kelly Turner, die het bevel voerde over de landingsoperaties in de Salomons- en Gilbert-eilanden, is belast met alle landingsoperaties in de Marshall-groep.

De verrichtingen in de Marshall-groep zullen ongetwijfeld vele levens kosten en kunnen zeker niet zo spoedig worden voltooid als de strijd in de Gilbert-groep, doch zij zullen de Noordamerikaanse linies duizenden kilometers verder naar het Westen uitstrekken en 2½ millioen vierkante kilometer aan oceaan verzekeren voor de Geallieerden (Pearl Harbor, (AP) 1.2).

EEN BRIEF AAN RAMIREZ.

Volgens reizigers uit Argentinië heeft de Persvereniging in Buenos Aires een brief gezonden aan President Ramirez om hem te vragen zijn besluit van kort geleden in te trekken, waardoor de werkzaamheden van de pers beperkt worden en de grondwettelijke garantie van vrijheid van drukpers te herstellen. De Persvereniging zeide, dat men besloot tot het schrijven van de brief als gevolg van de verklaring, welke Ramirez de vorige week aflegde, „dat de Regering geen sociale of politieke leerstelling zal toelaten, welke de vrijheid van den mens bedreigt" (Montevideo, (AP) 1.2).

LAATSTE NIEUWS

— **Mosquito's** van het Bommenwerperscommando hebben in de afgelopen nacht doelen in Berlijn en in West-Duitsland aangevallen. Er wordt één Mosquito vermist.

— **Volgens** het DNB is Koning Mihai van Roemenië volkomen hersteld na een hernia-operatie.

— **De radio van Bari** deed een beroep op de inwoners van Rome om op te letten, waar de Duitsers mijnen leggen in en nabij de stad, opdat de Geallieerde strijdkrachten daarvan in kennis worden gesteld zodra zij de stad binnenrukken.

— **Tito's Hoofdkwartier** meldt, dat Duitse versterkingen uit Hellas worden gehaald en in de bloedige strijd tegen de patriotten in Dalmatië worden geworpen, terwijl het twee weken oude offensief der indringers in Macedonië geheel doodgelopen is. In Dalmatië wordt het hevigst gevochten het land in van de havens Split en Zara.

— **Pieter Mondriaan,** de internationaal bekende Nederlandse schilder, is op 71-jarige leeftijd overleden, aldus wordt uit New York gemeld.

— **Volgens** de radio van Melbourne heeft de radio van Tokio de waarschuwing uitgezonden, dat er geen verandering zal komen in de behandeling der krijgsgevangenen door de Japanners.

— **Een bericht** uit Kopenhagen aan het Zweedse nieuwsblad „Dagens Nyheter" zegt, dat de Duitsers 7 Deense schepen in beslag genomen hebben om te helpen in de ontruiming der Baltische gebieden, welke door de Russen bedreigd worden.

— **Heden** staken grote formaties vliegtuigen het Engelse Kanaal over in de richting van Noord-Frankrijk.

— **Men gelooft,** dat het leger van Generaal Leonid A. Govorov aan het Leningradfront de vóór-oorlogse grens van Estland is overgestoken na de verovering van Kingisepp en de grensstad Keikino op 11 kilometer ten Noord-Oosten van Narva, de belangrijke haven en industrie-stad aan de rivier de Narva, op 8 kilometer binnen Estland Govorovs leger stormt vooruit aan een front van 80 kilometer lengte van de Golf van Finland tot het Samro-meer waar de Rode troepen gisteren de stad Valova bezetten, op minder dan 45 kilometer van Estland.

In Moskou heeft Dr. Johannes Vares, President van de Estlandse Sovjet-republiek voor de juichende leden van de Opperste Sovjet bekend gemaakt, dat Govorovs voorhoede de grenzen bereikt heeft van zijn land, dat op 6 Augustus 1940 bij de Sovjet-Unie werd ingelijfd en in September 1941 door de Duitsers werd bezet.

Prijsopdrijving.

De eerste zaak voor het Hof van Justitie.

Verdediger Van der Meer beschuldigt Economische Zaken van medeplichtigheid.

„Economische Zaken houdt processen-verbaal achter" verklaart de Openbare Aanklager.

In de eerste zaak van prijsopdrijving in hoger beroep heeft de koopman Hussien Schaab gisteren terecht gestaan voor het Hof van Justitie.

De President van het Hof, Dr. Cornelius Süthoff, werd geassisteerd door de Rechters Mr. Adolphe W. J. M. Desertine en Mr. Pieter J. J. van den Biesen.

Griffier was de Heer Mr. Leon Weeber. Als Openbare Aanklager trad op Mr. Lindoro C. Kwartsz en als Verdediger Mr. Stephanus W. van der Meer.

De beklaagde, die door den Rechter in Eerste Aanleg tot een belangrijke geldboete werd veroordeeld, wordt ervan beschuldigd de door het Bureau van Sociale en Economische Zaken vastgestelde maximum verkoopprijs van maïsmeel, witte suiker, lucifers en sigaretten te hebben overschreden.

Maïsmeel, waarvan de maximumprijs 23 cent per cana was zou hij voor 24 cent verkocht hebben. Witte suiker, waarvan de maximumprijs op 22 cent per pond gesteld was, zou hij voor 22½ cent hebben verkocht. Lucifers (merk Estrella) waarvan de prijs gesteld was op 22½ cent per pak, zou hij voor 25 cent verkocht hebben en sigaretten met een maximumprijs van 42½ cent per pak zou hij verkocht hebben voor 43 cent. Dit alles geschiedde in April 1943.

Een reeks van zes getuigen werd gehoord. De getuige Kroonenberg van het Bureau van Sociale en Economische Zaken, die ook gehoord zou worden, kwam niet op tijd opdagen, hoewel tien minuten pauze genomen werd om op hem te wachten. Toen hij eindelijk kwam wilde de President „niets meer met hem te maken hebben".

Als eerste getuige werd de Heer Pereira, vroeger werkzaam bij Economische Zaken en thans bij het Crisisbureau, gehoord. Volgens den beklaagde Saab zou deze ambtenaar tot hem gezegd hebben, dat hij voor de verpakking, het papier dus, 1 cent extra mocht rekenen. De getuige ontkende dit categoriek. Hij was wel eens als tolk opgetreden voor den Heer Kroonenberg toen deze met Saab sprak, maar Kroonenberg had zoiets ook niet gezegd.

Waarop Saab verklaart, dat Pereira hem de mededeling reeds vroeger had gedaan in tegenwoordigheid van den koopman Mohammed Assad. Ook dit ontkent Pereira.

Dies wordt Mohammed Assad geroepen. Hij zegt te hebben gehoord, dat Pereira tot Saab zeide 1 cent voor papier te mogen rekenen als de kopers niets meebrachten om het maïsmeel in te doen. Pereira wordt weer geroepen om het zijne op deze verklaring te zeggen en ontkent opnieuw. Wel wil Pereira aan Assad vragen of hij misschien ook maïsmeel voor 24 cent verkocht. Neen, dat deed Assad niet.

De President merkt hier op, dat hij toch ook van Pereira gehoord zou hebben dat het mocht en toch deed hij het niet. Neen, zeide Assad opnieuw hij verkocht voor 23 cent. En trouwens, Pereira zeide het tot Saab, niet tot hem......

Saab zegt nu, dat hij ook voor 23 cent verkocht als de mensen met iets kwamen om het meel voor de funchi in te doen.

Als hij evenwel zelf moest inpakken rekende hij 1 cent extra voor het papier.

De Verdediger, Mr. van der Meer, wil weten of Assad ooit lucifers aan Saab verkocht heeft en voor hoeveel. Assad vertelt, dat hij in April van het vorig jaar 2 kisten lucifers van 144 pak elk aan Saab verkocht voor de prijs van 30 gulden. Per pak kwam dat dus te staan op 21 cent.

Johan Gerard van Eerden, klerk bij de Maduro & Curiel's Bank, is getuige nummer drie. Hij heeft niet veel te zeggen, enkel dat hij altijd sigaretten bij Saab gekocht heeft voor 42½ cent per pak. Het waren Chesterfields. Door den verdediger worden ook bonnetjes getoond, getekend door een zekeren Willemse, waaruit blijkt dat deze bij Saab sigaretten kocht tegen de prijs van 42½ cent en niet meer.

De getuige Gustamente de Palm, assistent-stillman, heeft ook steeds bij Saab zulke dingen als sigaretten en lucifers gekocht ...... tegen de goede prijs. Mr. Van der Meer toont den President nog een huishoudboekje waarin al de prijzen goed staan opgetekend en merkt op, dat dan alleen de controleurs van Sociale en Economische Zaken tegen een hogere prijs moeten hebben gekocht.

Juan Salvador Nisia, werkman bij Sociale en Economische Zaken, is de man, die maïsmeel, suiker, lucifers en sigaretten heeft gekocht bij winkelier Saab. Voor alles samen betaalde hij 114 cent en hij liet de juffrouw alles op een papiertje schrijven. Dit papiertje is in het bezit van den President en aangehecht aan het proces-verbaal.

Dit lokt aan President Süthoff de vraag uit of het zijn gewoonte is altijd de prijzen te laten opschrijven als hij iets in een winkel koopt. Neen zegt Nicia maar op de vraag van den President wie hem gezonden heeft, mompelt hij iets van zijn woning te Veeris.

Gebelgd maakt de President hem erop attent, dat hij voor meineed in de nor kan komen waarop Nicia toegeeft, dat de Heer Fontilius van het Bureau van Sociale en Economische Zaken hem zond. Uit verdere vragen blijkt dat Nisia maar heel slecht lezen en schrijven kan en zich ook het merk van de lucifers niet herinnert.

Mr. van der Meer zegt hier dat hij graag zou willen weten om welke reden Saab een speciale prijs voor Sociale Zaken berekend zou hebben. Deze oratorische vraag blijft onbeantwoord en President Süthoff geeft 10 minuten pauze om op getuige Kroonenberg te wachten.

Deze is nog steeds niet verschenen als de pauze om is en dus wordt de getuige Fontilius gehoord.

Hij heeft het proces-verbaal tegen Saab opgemaakt. Hij heeft Nicia gezonden de artikelen bij Saab te kopen. Hij heeft ook met het briefje van Nicia in de hand de verkoopster ondervraagd en deze bevestigde de prijzen, die zij voor Nicia opgeschreven had. Het merk van de lucifers was Estrella.

Verdediger Van der Meer mengt zich in het verhoor en zegt het toch maar vreemd te vinden, dat men zo te werk moet gaan om een handelaar te vatten wegens prijsopdrijving. Hij gelooft, dat de verbalisant (Fontilius namens Economische Zaken) medeplichtig is ingeval werkelijk prijsopdrijving heeft plaats gevonden, aangezien hij toch wist welke de maximumprijs was en desniettemin tegen een hogere prijs heeft gekocht of laten kopen.

De President zegt echter, dat hij zich wel kan indenken waarom men op deze wijze te werk gaat. Er moet natuurlijk contrôle geoefend worden en als het publiek niet wil meewerken om de overtreders aan te brengen moet Economische Zaken zelf als getuige kunnen optreden. Hij vraagt zich echter af waarom men iemand als Nicia moet zenden die niet behoorlijk lezen of schrijven kan. En ook vraagt hij zich af waarom men niet de handelaren grijpt, die hun prijzen wel met 100% opvoeren.

De getuige Fontilius zegt hierop, dat het niet altijd gemakkelijk is aan te tonen, dat prijsopdrijving plaats vindt, aangezien niet voor alle goederen maximumprijzen bestaan. En men wil eerst wachten op het vonnis in de zaak van vervangingswaarde. Bovendien — zo zegt hij — heeft men reeds vele processen-verbaal gemaakt, doch de zaken worden nog steeds niet behandeld.

Dit doet Mr. Kwartsz vragen hoeveel processen-verbaal Economische Zaken dan wel naar het Openbaar Ministerie een stroom van zaken te beling. Getuige Fontilius zegt, dat het er verschillende zijn. Maar de Openbare Aanklager neemt met deze bewering geen genoegen en zegt, dat men goed moet weten hoe de zaken staan. Het is niet waar, dat het Openbaar Ministerie een stroom van zaken te behandelen kreeg van Economische Zaken. In totaal zijn het er slechts vier of vijf. Hij leest een brief voor aan Economische Zaken, waarin het Openbaar Ministerie vraagt om processen-verbaal. Dat was al voordat van vervangingswaardewaarde sprake was. En nog heeft men de processen-verbaal niet ontvangen, dus kan men ook geen vervolging instellen. Het Openbaar Ministerie — zo zegt de Heer Kwartsz — wenst zich niet belachelijk te maken met enkele onbelangrijke zaken, waarin prijsopdrijving van 1 tot 2% heeft plaats gevonden, terwijl er veel grotere zaken zijn, die men nog steeds niet te behandelen krijgt. Hij noemt een geval, waarin reeds een jaar geleden proces-baal werd opgemaakt en dit is nog steeds niet ontvangen.

Het publiek moet weten, dat slechts Economische Zaken kan optreden tegen handelaren, die hun prijzen opdrijven en dat het zeker niet de schuld is van het Openbaar Ministerie als tegen deze mensen niet ogenblikkelijk wordt opgetreden. Met het oog op het late uur stelt de President de zaak uit tot de volgende week, wanneer requisitoir en pleidooi gehouden zullen worden.

Vrouwenarbeid in Geallieerde landen.

Het V.O.C.-blad geeft een goed beeld van wat in verschillende landen de vrouwen bijdragen aan de oorlogsinspanning:

Londen: Lange tijd geleden kwam de Londense huisvrouw voor de eerste keer in contact met het voedsel voor haar familie, door het bij den kruidenier op de hoek te gaan halen. Zij vroeg zich toen niet af, hoe dat daar allemaal wel kwam en wat de reden was, dat zij het daar zo gemakkelijk kopen kon. Het wàs er nu eenmaal.

Tegenwoordig echter is het anders, en enige honderden vrouwen zijn nu te werk gesteld aan de vrachtdepots, welke het voedsel distribueren voor de Londense markten en levensmiddelenwinkels.

Zij moeten de grote paardenwagens behandelen die de zware collies over emplacement moeten voeren; de grote electrische hijs-kranen bedienen, die de goederen laden en ontladen uit de vrachttreinen, en zij moeten er ook voor zorgen dat de paarden goed gevoed en verzorgd worden.

Mrs. Lillian Knight, een moeder van vier zoons, had nog nooit iets met paarden te doen gehad, vóórdat zij de betrekking aannam. Nu spant ze de paarden in, brengt ze van de stallen naar de emplacementen, waar nauwelijks plaats is, en ment de wagen met de achterkant tegen de vrachttreinen aan om te ontladen; een werk dat zowel kracht als kunde vereist.

Een grootmoeder, Mrs. Elizabeth Owen, staat elke morgen om 3 uur op om tien paarden te verzorgen en te voederen. Wanneer zij daarmee klaar is, is het ongeveer 13 uur, zij gaat dan naar huis om haar eigen huishouding te doen, en voor haar twee kleinkinderen te zorgen, welker beide vaders in dienst zijn.

Dit zijn slechts twee enkele gevallen van de honderden vrouwen die op dit 50 are grote emplacementen werken, dat 24 uur van de dag open is. Vóór de oorlog verhandelde dit emplacement meer dan 400.000 vrachttreinen en meer dan 1 millioen ton aan levensmiddelen, en het had honderden mannen in bedrijf. Doch nu zijn alle mannen in actieve oorlogsdienst en moet het belangrijkste werk door de vrouwen gedaan worden.

Zij zorgen voor de vrachtgoederen wanneer deze door Londen gebracht moeten worden. Zij laden en ontladen duizenden tonnen levensmiddelen, steenkool, meststoffen en machines.

Zij werken dag en nacht als kruiers, registrerende voorraden, zij smeren de wagens, rijden de motor- en paarden-wagens; zij zijn de stalknechten; met andere woorden :20 verschillende dingen die vroeger door mannen gedaan werden doen zij nu.

De vrouwen die de grote electrische kranen moeten bedienen zijn uiterst accuraat: En zij moeten dit zijn, want de minste fout kan een mensenleven kosten. De voorman zeide van hen: „Zij behandelen de hijs-kranen met dezelfde zorgvuldigheid, waarmede zij haar babies behandelen.

De standaard-werk-tijd van de week is 48 uur dienst, doch in vele gevallen werken de vrouwen op Zondagen of in extra ploegen. Daarvoor worden zij extra betaald.

Er zijn twee cantines voor vrouwen alléén, en één voor mannen en vrouwen, welke voor de voeding zorgen. Een vast menu wordt er gereserveerd van vlees, twee soorten groenten, en een pudding voor 25 cents. De ploegen hebben eveneens gelegenheid tijd te nemen om thee te drinken 's ochtends en 's middags. Eerste hulp posten en toiletten zijn in de uiterste puntjes verzorgd.

Het werk is zwaar en grof, doch er wordt zelden geklaagd, ook niet wanneer voor de meeste vrouwen het einde van een werkdag nog niet het einde van het werk betekent. Meer dan 80% van haar is getrouwd, de meeste van haar echtgenoten zijn in dienst, en zij hebben nog een huishouding en kinderen om voor te zorgen. Tijdens de daguren worden de kinderen in crèches gebracht, maar 's avonds moet nog gekookt, schoongemaakt, gewassen en genaaid worden.

En toch, de meeste van haar willen blijven werken, ook na de oorlog!

New York: Ongeveer een jaar geleden gaf een kleine groep van de AWVS-leden gehoor aan de oproep voor de oorlog: „Kiest uw eigen wapens", en zij kozen het hare: de camera. (A WVS zijn de initialen van de American Women's Voluntary Service).

Het mogelijke nut hiervan op gouvernementeel, militair, wetenschappelijk en medisch gebied zowel als van de industriële photographie, wordt tegenwoordig een zeker gerealiseerd bij deze grote, goed-georganiseerde onderafdeling van de A.W.V.S.: „de Oorlogs-photographiedienst", welke is gegroeid uit een oorspronkelijk kleine groep van baanbreeksters.

De AWVS „oorlogs-photographiedienst", welke vertakkingen heeft in vele plaatsen door het gehele land, zorgt voor drie punten: ten eerste: gestandariseerde leergangen in oorlogsphotographie verdeeld in grond-photographie, de donkere kamer en ontwikkelen en de meer verdere photographische biezonderheden.

Ten tweede: Oorlogsdienst-oefening, bestaande uit werkelijke werk op oorlogsterrein voor de erkende oorlogsorganisaties zoals het Noordamerikaanse Rode Kruis, de U.S.O., de O.C.D., de Y.M.C.A. en eveneens voor kerken, hospitaals, cantines en soldaten-clubs.

Ten derde: de plaatsing, door verschillende afdelingen van het Departement van oorlog, de burgerlijke dienst en andere bemiddelings-diensten waarvan de leden bevoegd moeten zijn en geïnteresseerd in vol-betaalde oorlogs-betrekkingen. De WAC vroeg pas en heeft evenzo ontvangen de gehele lijst van bevoegd personeel, en is nu bezig krachten hiervan aan te werven.

Elke Noordamerikaanse vrouw, die een behoorlijke camera bezit, is geschikt voor het lidmaatschap van de AWCS oorlogs-photographie dienst. Ieder die bevoegd is om instructrice te worden, ontvangt haar instructies van het hoofdbureau van nationale oorlogsphotographie, en iedere hulp is een stap in de goede richting. Josephine U. Herrick, die de eerste klas van twintig leerlingen de grondbeginselen der photographie heeft geleerd, en die nu reeds 350 getekende certificaten afgegeven heeft, is directrice van Groot New York en het nationale hoofdbureau en zij en haar staf staan reeds klaar voor hulp, advies en organisatie van elke nieuwe afdeling, die gehoor gegeven heeft aan de oproep van: „Kiest uw eigen wapens", en die het wapen, de camera, gekozen hebben.

Huisvrouwen.

Er zijn ongeveer 11 millioen huisvrouwen in Engeland. Ongeveer een vierde gedeelte van haar is reeds uit haar huizen getrokken en zijn in de [illegible] vraag groeit steeds aan.

De volgende notities betreffen de vrouwen, die niet in de oorlogsindustrie kunnen meehelpen, wier huiselijke bezigheden haar buiten de voorste linies houdt, buiten de werkelijke dienst of de fabrieken, doch die niettegenstaande even actief en direct haar deel aan de oorlog bijdragen.

In het tweede jaar van de oorlog gaf de minister van Volksgezondheid zijn bewondering te kennen over de huisvrouwen van Engeland. Op het hoogtepunt van de blits-periode (25 Maart 1941) zeide hij: „Ik wil graag hulde brengen aan de huisvrouwen. Het gehoor geven van de overweldigende hoeveelheid gastvrouwen voor geëvacueerden is buitengewoon geweest. Enkele jaren geleden zou het onmogelijk geleken hebben, dat er een tijd zou komen waarin bijna een ½ millioen kinderen verzorgd zouden moeten worden door pleegouders en dat een nog groter aantal moeders en kinderen onderdak moest gegeven worden in andermans huizen. Dit gebeurt op het ogenblik.

Het is een modern wonder — een van de grootste zelfopofferingen welke de oorlog ooit gevraagd heeft. Het grootste gewicht van deze biezondere diensten rust hoofdzakelijk op de vrouwen. En het valt, boven alles, op de huisvrouw, deze hard-werkende, dikwijls veel lijdende vrouw, die niet gewend is in het zonnetje gezet te worden. De huisvrouw die voor de geëvacueerden zorgt, doet oorlogswerk van de hoogste orde. Het schort van de huisvrouw is het uniform van de meest-volhoudende Burgerwachtster in de wereld. Wij weten allen dat zij in deze oorlog werk doet dat even gewichtig en even belangrijk is als het werk van haar zuster, die wel een uniform draagt".

De omstandigheden, waarvan de minister van Volksgezondheid sprak, liggen gelukkig voor het ogenblik achter ons. Vele geëvacueerden zijn reeds naar huis teruggekeerd. De huisvrouwen echter, en steeds meer, hebben een zeer belangrijk deel in de nationale oorlogspraestaties. Steeds grotere eisen worden gesteld aan haar geduld en haar vindingrijkheid, nu de distributie groter wordt en de levensmiddelen minder worden. Vele van deze ½ millioen vrouwen, die haar diensten als gastvrouwen voor geëvacueerden gegeven hadden, zijn ontheven van deze verantwoordelijkheid, doch op de andere huisvrouwen is de verplichting van inkwartiering gevallen van oorlogsarbeiders van nieuwe fabrieken, die als paddestoelen uit de grond over het hele land geschoten zijn. En dit zijn nog maar slechts enkele voorbeelden van het oorlogswerk van de huisvrouwen.

SPORT - RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

van

„De curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zaterdag, 29 Januari 1944.

Stimulansbeker 1944:	Jong Holland — Independiente 1 niet doorgegaan.

Van Zondag, 30 Januari 1944.

B-Klasse:	D.T.S. 1 — Scherpenheuvel 5—2.
Reserve-B-Klasse:	Independiente 2 — Jong Curaçao 2 niet doorgegaan.
	Caribe 2 — Veendam 2 niet doorgegaan.
Juniores:	Independiente — S.U.B.T. niet doorgegaan.

WEDSTRIJDPROGRAMMA.

STADION.

COMPETITIE A-KLASSE.

Zondag, 6 Februari 1944:	Jong Curaçao 1 — Jong Holland 1 (Brakke)
Zondag, 20 Februari 1944:	S.U.B.T. 1 — Transvaal 1 (v. Rosberg)
Zondag, 5 Maart 1944:	S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1
Zaterdag, 5 Februari 1944:	Jong Holland 1 — Caribe 1 (te eigen bate)
Zaterdag, 12 Februari 1944:	Jong Holland 1 — Atlanta 1 (te eigen bate)
Zaterdag, 19 Februari 1944:	Stimulans-beker 1944 Jong Holland 1 — Independiente 1

COMPETITIE B-KLASSE.

Zondag, 13 Februari 1944:	Caribe 1 — Union Sp. Club 1 (Leers)
Zondag, 27 Februari 1944:	D.T.S. 1 — Caribe 1 (Zonruiter)

RESERVE-B-KLASSE

Zondag, 6 Februari 1944:	Jong Curaçao 3 — Be Quick 2 (Jansen)
Zondag, 20 Februari 1944:	Caribe 2 — Jong Holland 3 (Rog)
Zondag, 27 Februari 1944:	Independiente 3 — Be Quick 2 (De Haay)

De wedstrijden voor de Reserve-B-Klasse zullen worden gespeeld des morgens om 10 uur.

MUNDO NOBO.

Reserve-A-Klasse: -KLASSE

Zondag, 6 Februari 1944:	Independiente 2 — S.U.B.T. 2 (Willems)
Zondag, 13 Februari 1944:	Jong Holland 2 — Atlanta 2 (Taytelbaum)
Zondag, 20 Februari 1944:	Independiente 2 — Atlanta 2 (Manuel)
Zondag, 27 Februari 1944:	Jong Holland 2 — Atlanta 2 (Willems)

B-KLASSE.

Zondag, 6 Februari 1944:	Veendam 1 — Union Sp. Club 1 (Leers)

RESERVE-B-KLASSE

Zondag, 5 Maart 1944:	Independiente 3 — Scherpenheuvel 2 (De Haay)

JUNIORES.

Zondag, 13 Februari 1944:	Caribe — Jong Holland (Willems)
Zondag, 27 Februari 1944:	Jong Holland — Independiente (Rog)
Zondag, 5 Maart 1944:	S.U.B.T. — Caribe (Taytelbaum)

De B-klasse en Junioreswedstrijden worden gespeeld des morgens om 10 uur.

SCHERPENHEUVEL.

B-KLASSE.

Zondag, 13 Februari 1944:	Be Quick 1 — D.T.S. 1 (Des namiddags om 4 uur).
Zondag 13 Februari 1944:	Scherpenheuvel 1 — Veendam 1 (v. Rosberg)
Zondag, 20 Februari 1944:	Be Quick 1 — Veendam 1 (Brakke)

JUNIORES

Zondag, 27 Februari 1944:	Scherpenheuvel — S.U.B.T. (Jansen)

RECTIFICATIE.

Uitslag wedstrijd D.T.S. 1 — Veendam 1 is 1—0 voor Veendam instede van 1—1, zoals gepubliceerd in het O.O. van 19 Januari 1944.

TERUGTREKKING UIT COMPETITIE.

De vereeniging D.T.S. heeft met toestemming van het Bondsbestuur haar 2de elftal uit de competitie Reserve B-klasse teruggetrokken.

INSCHRIJVINGEN.

1. G. E. Rosario als Bondsscheidsrechter.
2. J. Schmidt, I. Ignacio, J. Roberto en S. Conquet als gewone leden bij Caribe.

De volgende vereenigingen zijn gestraft:

1. S.U.B.T. met ƒ 0.50 boete ingevolge artikel 18 R.C.W. (wedstrijd Jong Holland Jrs. — S.U.B.T. Jrs. dd. 16 Januari 1944)
2. Caribe met ƒ 0.50 boete ingevolge artikel 18 R.C.W. (wedstrijd Caribe Jrs. — Scherpenheuvel Jrs. dd. 23 Januari 1944).
3. Independiente met ƒ 5.— boete ingevolge artikel 4, lid 6 R.C.W. (wedstrijd Independiente 2 — Atlanta 2 dd. 16 Januari 1944); verder 2 winstpunten op de competitie-ranglijst.
4. Independiente met ƒ 5.— boete ingevolge artikel 4, lid 6 R.C.W. (wedstrijd Independiente 3 — Be Quick 2 dd. 23 Januari 1944); verder 2 winstpunten in mindering op de competitie-ranglijst.

HET BESTUUR.